

§ 5.

Det paaligger Amtsforvalterne i de almindelige Skatteterminer efter Finantsministerens nærmere Bestemmelse at indfinde sig paa bestemte Steder i deres Embedskreds visse forud bestemte Dage nærmest muligt Betalingstidens Udlob, for at modtage og kvittere for Beboernes Skatter. Paa disse Reiser faa de deres Reiseudgifter dækkede samt Dagpenge 8 Kr. daglig.

§ 6.

For Amtsforvalteren for Kjøbenhavns Amtstuedistrikt kunne Procenterne for Skovauktioner ikke overstige 3,000 Kr. aarlig. Søvrigt bliver nærværende Lov uden Indflydelse paa de Indtægter, der hidrøre fra særlige Forretninger, som ere henlagte til Amtsforvalterembederne, saasom Oppebørsel af Brandhjælpspenge, Inkassationer ved Skovauktioner, Domæneforretninger og deslige.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1883.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ovenstaaende i Henhold til Bestemmelsen i § 6 i Lov om Amtsforvalternes Lønning af 2den Juli 1870 fremsatte Lovforslag er i det væsentlige overensstemmende med de i Rigsdagssamlingerne 1879—80, 1880—81 og 1881—82 fremsatte Forslag, hvis Behandling imidlertid ikke tilendebragtes af Rigsdagen. Forslaget gaar ligesom det i sidste Samling fremsatte ud fra den nu bestaaende Ordning med den Modifikation, at der som Følge af en Omordning af Amtstueforholdene i det sydlige Sjælland er foreslaaet Oprettelsen af en ny Amtstue i Kolding istædetfor den hidtilværende Oppebørselsstue sammesteds, samt at der er foreslaaet forskellige Forandringer ved Frederiksberg Amtsforvalterembede, naar Vacance i dette indtræder.

Det er ved Uarbejdelsen af nærværende Lovforslag ikke ladet ude af Betragtning, at gjentagne Gange Amtstuer ere blevne nedlagte i Tilfælde, hvor der var mer end een Amtstue i en Amtsvaadsreds. Naar man imidlertid har fundet det rettest ikke at gaa videre paa denne Vane, da er det, fordi Meningene om Hensigtsmæssigheden heraf efterhaanden turde være noget rokket, idet dels Oprettelsen af Amtstuekontorer i de nedlagte

Amtstuers Sted ikke bringer Befolkningen de samme Fordele som en egentlig Amtstue, dels den Besparelse, som denne Ordning antoges at ville medføre, i Virkeligheden har vist sig temmelig illusorisk. Hertil kommer, at Administrationen fremdeles som hidtil ikke kan anse Statens Lørv for at være tilstrækkelig betrygget ved den hidtil brugte Fremgangsmaade. Man skal i saa Henseende gjentage, hvad ofte tidligere er fremsagt, at det er klart, at Amtsforvalterne for de sammenlagte Amtstuer, hvis Skattefonti stige med Tusinder, og hvis Forretninger i det Hele stige i Forhold hertil, maa tage i Overfagt over deres Embedsvirksomhed og mere og mere betro i deres Personales Hænder Forretninger, som de selv tidligere have udført og helst selv burde udføre, samt nødes til idetmindste for en stor Del at overlade Kassen til deres Personale, hvorved baade de og Staten udsættes for Tab. Selve Amtstuefilialinstitutionen maa derhos allerede paa Grund af den ringe Kaution, der efter Vedetlaget kan afskræbes Bestyrerne, og som ikke staar i noget rimeligt Forhold til de Oppebørsler, de kunne have under Hænder, erkjendes at medføre Risiko for Statskassen. Vel er det paalagt Filialbestyrerne